

2) Republika Czeska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 92 z 12.4.2008.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Włochy) w dniu 21 sierpnia 2008 r. — ERG Raffinerie Mediterranee SpA i inni przeciwko Ministero dello Sviluppo Economico i inni

(Sprawa C-378/08)

(2008/C 301/26)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ERG Raffinerie Mediterranee SpA i inni

Strona pozwana: Ministero dello Sviluppo Economico i inni

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada „zanieczyszczający płaci” (art. 174, poprzednio art. 130R ust. 2 traktatu WE) oraz przepisy ww. dyrektywy 2004/35/WE (¹) z dnia 21 kwietnia 2004 r., sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, które umożliwiają administracji publicznej nałożenie na prywatne przedsiębiorstwa — z uwagi wyłącznie na fakt, że prowadzą one działalność w strefie w od dawna zanieczyszczonej lub w strefie graniczącej z taką zanieczyszczonej strefą — zobowiązań w zakresie wykonania działań naprawczych z pominięciem jakiegokolwiek dochodzenia w celu ustalenia indywidualnej odpowiedzialności za zanieczyszczenie;
- 2) Czy zasada „zanieczyszczający płaci” (art. 174, poprzednio art. 130R ust. 2 traktatu WE) oraz przepisy ww. dyrektywy 2004/35/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r., sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, które umożliwiają administracji publicznej przypisanie odpowiedzialności za szkody wyrządzone w środowisku naturalnym podmiotowi, któremu przysługują prawa rzeczowe i/lub prowadzącemu działalność gospodarczą na zanieczyszczonym obszarze, bez konieczności wcześniejszego ustalenia związku przyczynowego między zachowaniem podmiotu a występującym zanieczyszczeniem, wyłącznie na podstawie sytuacji w jakiej podmiot ten się znajduje (prowadzi działalność na tym obszarze);
- 3) Czy art. 174, poprzednio art. 130R ust. 2 traktatu WE oraz przepisy dyrektywy 2004/35/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r., sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, które uchylając zasadę „zanieczyszczający płaci” umożliwiają administracji publicznej przypisanie odpowiedzialności za szkody wyrządzone w środowisku naturalnym podmiotowi, któremu przysługują prawa rzeczowe i/lub prowadzącemu działalność

gospodarczą na zanieczyszczonym obszarze, bez konieczności wcześniejszego ustalenia zaistnienia, oprócz związku przyczynowego między zachowaniem podmiotu a występującym zanieczyszczeniem, również subiektywnej przesłanki zamiaru działania i winy;

- 4) Czy zasady wspólnotowe w zakresie ochrony konkurencji ustanowione w traktacie ustanawiającym Wspólnotę Europejską i dyrektywach 2004/18/WE (²), 93/97/EWG (³), 89/665/EWG (⁴) sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych, które umożliwiają administracji publicznej powierzenie prywatnym podmiotom (spółkom Sviluppo S.p.A. oraz Sviluppo Italia Aree Produttive S.p.A.) działań w zakresie analizy, zaprojektowania i wykonania operacji rekultywacji — wykonania robót publicznych — na terenach państwowych w sposób bezpośredni, bez przeprowadzenia uprzednio niezbędnych procedur przetargowych.

(¹) Dz.U. L 143, s. 56.

(²) Dz.U. L 134, s. 114.

(³) Dz.U. L 290, s. 1.

(⁴) Dz.U. L 395, s. 33.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Włochy) w dniu 21 sierpnia 2008 r. — ERG Raffinerie Mediterranee SpA i inni przeciwko Ministero dello Sviluppo Economico i inni

(Sprawa C-379/08)

(2008/C 301/27)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ERG Raffinerie Mediterranee SpA i inni

Strona pozwana: Ministero dello Sviluppo Economico i inni

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wspólnotowa dyrektywa w sprawie odszkodowania za szkody wyrządzone w środowisku naturalnym (dyrektywa 2004/35/WE (¹) z dnia 21 kwietnia 2004 r., w szczególności art. 7 i cytowany w nim załącznik II) sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, które umożliwiają administracji publicznej narzucenie jako „racjonalnych środków zaradczych” działań w zakresie matryc środowiskowych (które obejmują w niniejszym przypadku, „fizyczne odgraniczenie” wód gruntowych na całej długości brzegu morskiego), które różnią się od środków przyjętych wcześniej w wyniku przeprowadzonego na zasadach kontradyktoryjnych dochodzenia, zatwierdzonych, wykonanych i będących w toku;

- 2) Czy wskazana dyrektywa sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, które umożliwiają administracji publicznej narzucenie z urzędu takich wymogów, bez dokonania oceny warunków występujących na danym obszarze, kosztów w stosunku do racjonalnie możliwych do przewidzenia korzyści, możliwych lub prawdopodobnych szkód ubocznych oraz skutków w odniesieniu do zdrowia i bezpieczeństwa publicznego oraz czasu niezbędnego dla ich realizacji;
- 3) Czy, uwzględniając wyjątkową sytuację występującą na obszarze o szczególnym narodowym znaczeniu w Priolo, wskazana dyrektywa sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, które umożliwiają administracji publicznej narzucenie z urzędu wymogów takich jak warunki zezwolenia na zgodne z prawem wykorzystanie terenów, które nie są bezpośrednio związane z rekultywacją, w zakresie w jakim tereny te zostały już poddane rekultywacji lub nie są zanieczyszczone, znajdujących się na obszarze o szczególnym narodowym znaczeniu w Priolo.
- 2) Czy wskazana dyrektywa sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, które umożliwiają administracji publicznej narzucenie z urzędu takich wymogów, bez dokonania oceny warunków występujących na danym obszarze, kosztów w stosunku do racjonalnie możliwych do przewidzenia korzyści, możliwych lub prawdopodobnych szkód ubocznych oraz skutków w odniesieniu do zdrowia i bezpieczeństwa publicznego oraz czasu niezbędnego dla ich realizacji;
- 3) Czy, uwzględniając wyjątkową sytuację występującą na obszarze o szczególnym narodowym znaczeniu w Priolo, wskazana dyrektywa sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, które umożliwiają administracji publicznej narzucenie z urzędu wymogów takich jak warunki zezwolenia na zgodne z prawem wykorzystanie terenów, które nie są bezpośrednio związane z rekultywacją, w zakresie w jakim tereny te zostały już poddane rekultywacji lub nie są zanieczyszczone, znajdujących się na obszarze o szczególnym narodowym znaczeniu w Priolo.

(¹) Dz.U. L 143, s. 56.

(¹) Dz.U. L 143, s. 56.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Włochy) w dniu 21 sierpnia 2008 r. — ENI SpA przeciwko Ministero Ambiente e tutela del territorio e del mare i inni

(Sprawa C-380/08)

(2008/C 301/28)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ENI SpA

Strona pozwana: Ministero Ambiente e Tutela del Territorio e del Mare i inni

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wspólnotowa dyrektywa w sprawie odszkodowania za szkody wyrządzone w środowisku naturalnym (dyrektywa 2004/35/WE (¹) z dnia 21 kwietnia 2004 r., w szczególności art. 7 i cytowany w nim załącznik II) sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, które umożliwiają administracji publicznej narzucenie jako „racjonalnych środków zaradczych” działań w zakresie matryc środowiskowych (które obejmują w niniejszym przypadku, „fizyczne odgraniczenie” wód gruntowych na całej długości brzegu morskiego), które różnią się od środków przyjętych wcześniej w wyniku przeprowadzonego na zasadach kontradyktoryjnych dochodzenia, zatwierdzonych, wykonanych i będących w toku;

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 22 sierpnia 2008 r. — Car Trim GmbH przeciwko KeySafety Systems SRL

(Sprawa C-381/08)

(2008/C 301/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Car Trim GmbH

Strona pozwana: KeySafety Systems SRL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (¹) należy interpretować w ten sposób, że umowy dostawy towarów, które mają być wytworzone bądź wyprodukowane, niezależnie od określenia przez zamawiającego wymogów dotyczących pozyskania, obróbki i dostawy produkowanych przedmiotów, łącznie z zapewnieniem jakości produkcji, rzetelności dostawy oraz sprawnej formalnej realizacji zlecenia, należy uznać za sprzedaż rzeczy ruchomych (tiret pierwsze), a nie za świadczenie usług (tiret drugie)? Jakie kryteria decydują o tym rozróżnieniu?